

Arrest

nr. 313 541 van 26 september 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VAN DE KEERE
Vogelmarkt 31 A
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 mei 2024 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VAN DE KEERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 mei 2024 treft verweerder een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht. Dit is de bestreden beslissing, die genoegzaam een opsomming bevat van alle nuttige feiten. Ze luidt als volgt:

“Mijnheer

Naam: [...]

Voornaam: [...]

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...]

Nationaliteit: Kosovo

Krachtens 44bis§2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

U vroeg op 02.02.1998 asiel aan, daarbij verklaarde u op 01.02.1998 aangekomen te zijn in België. U werd diezelfde dag ingeschreven in het wachtregister.

Op 13.05.1998 werd een beslissing 'toelating tot verblijf' door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) genomen. Diezelfde dag werd een onderzoek ten gronde opgestart door Commissariaat voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS). Op 06.06.2000 weigerde het CGVS u de hoedanigheid van vluchteling. Deze beslissing werd u op 07.06.2000 ter kennis gebracht.

Op 26.10.2000 werd u bij verstek veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 5 jaar met uitstel gedurende 5 jaar behalve 30 maanden effectieve gevangenisstraf en werd uw onmiddellijke aanhouding gelast.

Aangezien uw asielprocedure negatief werd afgesloten kreeg u op 27.11.2000 een "Bevel om het grondgebied binnen 30 dagen te verlaten" (bijlage 13).

Op 08.10.2001 werd u aangehouden en op 09.10.2001 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen ten gevolge van de verstekveroordeling d.d. 26.10.2000. U tekende op 10.10.2001 en op 19.10.2001 verzet aan tegen de verstekveroordeling. In de procedure op verzet werd u op 30.11.2001 vrijgesproken. Aangezien u illegaal in het land verbleef, werd u diezelfde dag ter beschikking gesteld van DVZ met het oog op een repatriëring na aan het gerecht voldaan te hebben gedaan. U werd in het bezit gesteld van een "bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving".

Op 14.01.2002 werd u vanuit de gevangenis naar Pristina (Kosovo) gerepatriëerd.

Op 05.02.2002 trad u te Dervar (Servië en Montenegro) in het huwelijk met mevrouw [L.M.] (alias: [R.M.]; geboren op [...] te [...], Tsjecho-Slowakije).

Op 27.02.2002 diende u bij de Belgische Ambassade te Sofia (Bulgarije) een visumaanvraag type D gezinshereniging in met uw toenmalig echtgenote [L.M.]. Deze visumaanvraag werd op 27.06.2002 geweigerd.

U kwam op een niet nader bepaalde datum opnieuw in België aan.

Op 10.12.2002 diende u een "aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 alinea 3 van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980" in.

Op 26.06.2003 hebt u zich bij het gemeentebestuur van Antwerpen aangemeld om met toepassing van artikel 12bis van de vreemdelingenwet een aanvraag tot verblijf in te dienen en om uw inschrijving te verzoeken (bijlage 15 bis). Deze aanvraag werd diezelfde dag onontvankelijk verklaard (bijlage 15 ter) omdat de documenten vereist voor uw binnenkomst niet voorgelegd werden. Deze beslissing werd u diezelfde dag ter kennis gebracht.

Op 17.05.2004 diende u een "aanvraag tot vestiging als echtgenoot van [L.M.]" (bijlage 19) in. U werd diezelfde dag ingeschreven in het Vreemdelingenregister. Deze aanvraag werd goedgekeurd en op 17.06.2004 werd u in het bezit gesteld van een Identiteitskaart voor Vreemdelingen geldig tot 16.06.2009. Op 17.06.2004 werd u ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 09.07.2004 werd uw "aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 alinea 3 van de Vreemdelingenwet" d.d. 10.12.2002 zonder voorwerp beschouwd, gezien u reeds in het bezit gesteld werd van een Identiteitskaart voor Vreemdelingen geldig tot 16.06.2009.

Op 09.08.2004 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, deelname aan bendevoorming als mededader.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 27.10.2004 (op verzet 12.02.2004) tot een gevangenisstraf van 3 maanden en een geldboete van 1.000,00 euro (x 5 = 5000,00 euro) (vervangende gevangenisstraf: 90 dagen) en verlies van recht tot sturen gedurende 1 jaar van alle categorieën daar u geen verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorvoertuigen had, de schuldige zijnde de houder of de bestuurder en daar u een bestuurder was van een motorvoertuig zonder houder te zijn van een rijbewijs/ voorlopig rijbewijs/ scholingsbewijs.

Op 13.01.2005 werd uw veroordeling door de Politierechtbank van Antwerpen d.d. 27.10.2004 in uitvoer gebracht.

Op 18.01.2005 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven, werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend voor wat betreft de veroordeling d.d. 27.10.2004 en kwam u vrij.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 14.02.2005 bij verstek tot een gevangenisstraf van 2 maanden en tot een geldboete van 500,00 euro ($\times 5,5 = 2.750,00$ euro) (vervangende gevangenisstraf: 90 dagen) en verlies van recht tot sturen gedurende 6 maanden van alle categorieën daar u geen verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen had, de schuldige zijnde de houder of de bestuurder en daar er geen bewijs van technische controle was en tot een geldboete van 500,00 euro ($\times 5,5 = 2.750,00$ euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) en verlies van recht tot sturen 6 maanden van alle categorieën daar u bestuurder was van een motorvoertuig, zonder houder te zijn van een rijbewijs/voorlopig rijbewijs/scholingsbewijs.

Op 02.04.2005 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van deelname aan bendeforming; diefstal met braak, inklimming of valse sleutels; als mededader.

Op 10.08.2005 werd u vrijgesteld uit de gevangenis.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 04.10.2005 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels, namelijk goederen en/of geldsommen (4 feiten gepleegd tussen 10.03.2004 en 16.04.2004 en 1 feit gepleegd op 02.04.2005); aan poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels, namelijk goederen en/of geldsommen (3 feiten gepleegd tussen 17.04.2004 en 16.04.2004) en aan deel uitgemaakt te hebben van een vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen, bestaande door het enkele feit van het inrichten der bende, de vereniging tot doel hebbende andere misdaden te plegen dan deze waarop een levenslange opsluiting of opsluiting van 20 tot 30 jaar, van 15 tot 20 jaar of van 10 tot 15 jaar is gesteld (feit gepleegd van 02.01.2004 tot 09.08.2004 en op 01 en 02.04.2005).

Op 12.06.2006 bent u uit de echt gescheiden van [L.M.], overgeschreven in de registers te Brussel op 28.07.2006.

Op 26.03.2007 werd u aangehouden en op 27.03.2007 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen naar aanleiding van het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen d.d. 04.10.2005.

Op 27.04.2007 werd uw veroordeling door de Politierechtbank van Antwerpen d.d. 14.02.2005 in uitvoer gebracht.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u (op verzet tegen vonnis PR Antwerpen d.d. 31.05.2007) op 03.10.2007 tot een geldboete van 50,00 euro ($\times 5,5 = 275,00$ euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) en verlies van recht tot sturen gedurende 15 dagen van alle categorieën uit hoofde van verkeer en tot een gevangenisstraf van 3 maanden en een geldboete van 500,00 euro ($\times 5,5 = 2.750,00$ euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) en verlies van recht tot sturen gedurende 30 maanden van alle categorieën uit hoofde van het besturen van een voertuig/een bestuurder met het oog op scholing begeleid spijs een vervallenverklaring van het recht tot sturen.

Bij vonnis d.d. 23.10.2007 werd u een voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend door de Strafvuotoeringsrechtbank van Antwerpen (hierna: SURB) en op 29.10.2007 kende deze voorwaardelijke invrijheidstelling een daadwerkelijke aanvang.

Op 10.12.2007 werd u aangehouden en overgebracht naar de gevangenis van Antwerpen naar aanleiding van uw veroordeling door de Politierechtbank van Antwerpen d.d. 03.10.2007. Er werd u onmiddellijk een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 08.10.2011 werd u aangehouden en op 09.10.2011 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen in uitvoering van twee veroordelingen bij verstek uitgesproken door de Correctionele rechtbank te Antwerpen, respectievelijk op 01.04.2009 (gevangenisstraf 6 maanden) en op 05.03.2010 (gevangenisstraf 1 jaar).

Op 18.10.2011 werd uw verzet tegen de verstekveroordeling d.d. 01.04.2009 ontvankelijk verklaard.

Op 27.10.2011 werd uw verzet tegen de verstekveroordeling d.d. 05.03.2010 ontvankelijk verklaard en kwam u voorlopig vrij.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 28.03.2012 tot een geldboete van 100,00 euro ($\times 5,5 = 550,00$ euro) (vervangende gevangenisstraf: 30 dagen) en verlies van recht tot sturen 6 maanden van alle

categorieën uit hoofde van geen verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorvoertuigen, de schuldige zijnde de houder of bestuurder en geen bewijs van inschrijving van het voertuig en tot een gevangenisstraf van 3 maanden en een geldboete van 500,00 euro ($\times 5,5 = 2.750,00$ euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) en verlies van recht tot sturen 5 jaren uit hoofde het besturen van een voertuig/ een bestuurder met het oog op scholing begeleid spijs een vervallenverklaring van het recht tot sturen.

Op 21.03.2013 werd u bij verstek veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen (op verzet tegen CR Antwerpen d.d. 05.03.2010) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was, namelijk door valselijk een kredietdossier op te maken/te laten opmaken op naam van [T.D.] met voorlegging van een valse loonfiche van bvba A.B.C. en een valse verkoopsovereenkomst voor de aankoop van een Volkswagen Golf V met raamnummer [...] met het bedrieglijk opzet de feiten der tenlastelegging CXII te plegen en aan met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen, die aan een ander toebehoort, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te hebben doen afgeven of leveren, hetzij door het gebruik maken van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of de lichtgelovigheid, namelijk door zich ten nadele van AXA-BANK en [L.M.] middels het gebruik van valse stukken nader omschreven onder tenlastelegging AXII zich een cheque/gelden ten bedrage van 14.000 euro te hebben doen afgeven (feiten gepleegd op 14.02.2007). (op 24.06.2014 werd het beroep dat u tegen deze veroordeling indiende niet ontvankelijk verklaard).

Op 27.08.2014 werd u aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Antwerpen naar aanleiding van een verstekvonnis d.d. 20.12.2011 (op verzet tegen het verstekvonnis d.d. 01.04.2009) en het verstekvonnis d.d. 21.03.2013 (uitgesproken op verzet tegen het vonnis bij verstek d.d. 05.03.2010).

Op 28.02.2014 stelde u hoger beroep in tegen het vonnis bij verstek gewezen op 20.12.2011 (op verzet tegen het verstekvonnis d.d. 01.04.2009) alsook tegen het vonnis bij verstek d.d. 21.03.2013 (uitgesproken op verzet tegen het vonnis bij verstek d.d. 05.03.2010).

Van 27.08.2014 tot 14.10.2014 werd u een strafonderbreking toegekend met het oog op een elektronisch toezicht (hierna: E.T).

Vanaf 14.10.2014 stond u onder elektronisch toezicht.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 30.10.2014 (op beroep CR Antwerpen d.d. 20.12.2011, op verzet d.d. 01.04.2009) tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig maakte aan heroïnum in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben en dit buiten elke aankoop of bezit krachtens geneeskundige voorschrift (feit gepleegd op 13.07.2007).

Van 10.11.2014 tot 20.11.2014 vluchtte u.

Op 19.11.2014 werd uw E.T. ingetrokken wegens niet naleving van de voorwaarden en op 20.11.2014 werd u weer opgesloten in de gevangenis.

Op 02.12.2014 werd u opnieuw E.T. toekend.

Op 04.04.2015 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 17.12.2019 werd u aangehouden en op 18.12.2019 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van voyeurisme; aanranding van de eerbaarheid - verzwarende omstandigheden - bloedverwant in opgaande lijn zijnde; aanranding van de eerbaarheid - zonder geweld of bedreiging – op minderjarige jonger dan 16 jaar; openbare zedenschennis – het tentoonstellen, verkopen, verhuren, verspreiden of overhandigen van zinnebeelden, enz., met houdingen of seksuele handelingen met pornografisch karakter minderjarige -16 jaar; verkrachting op kind onder de 14 jaar.

Op 06.10.2020 werd het aanhoudingsmandaat onder voorwaarden opgeheven.

Op 03.04.2021 werd u aangehouden en op 04.04.2021 werd u wederom opgesloten in de gevangenis te Antwerpen aangezien u ervan verdacht werd de voorwaarden u opgelegd door de raadkamer op 06.10.2020 (verlengd op 18.12.2020), namelijk het contactverbod met [T.D.] en [B.K.], te hebben geschonden.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 30.03.2023 (op beroep CR Antwerpen d.d. 21.02.2022) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 jaar, ontzette u voor de duur van 10 jaar uit de rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het Strafwetboek en stelde u ter beschikking van de strafuitvoerings-rechtbank voor een termijn van 10 jaar daar u zich schuldig maakte aan de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke gestelde daad die bestaat of mede bestaat uit een seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon of met behulp van een persoon die daar niet in toestemt, met name op [D.G.] (geboren te Borgerhout op 03.11.2007) met de verzwarende omstandigheid dat de handelingen gepleegd zijn ten nadele van een minderjarige die geen volle 16 jaar oud was, met de verzwarende omstandigheid dat de seksuele handelingen gepleegd werden door een bloedverwant of aanverwant in de rechte opgaande lijn, door een bloedverwant of aanverwant in de zijlijn tot de derde graad of ieder ander persoon die een soortgelijke positie in het gezin, te weten haar vader (feit gepleegd op 21.10.2019); aan de seksuele integriteit te hebben aangetast, zijnde het stellen van een seksuele handeling op een persoon die daar niet in toestemt, al dan niet met behulp van een derde persoon die daar niet in toestemt, dan wel het laten stellen van een seksuele handeling door een persoon die daar niet in toestemt, met name op [D.G.] (geboren te Borgerhout op 03.11.2007) met de omstandigheid dat de seksuele handelingen werden gepleegd ten nadele van een minderjarige die geen volle 16 jaar was, met de omstandigheid dat de seksuele handelingen gepleegd werden door een bloedverwant of aanverwant in de rechte opgaande lijn, door een bloedverwant of aanverwant in de zijlijn tot de derde graad of ieder ander persoon die een soortgelijke positie in het gezin, te weten haar vader (feit gepleegd op niet nader bepaalde datum tussen 30.06.2019 en 01.09.2019 en op 21.10.2019); aan van een persoon, met name op [D.G.] (geboren te Borgerhout op 03.11.2007), een beeld- of geluidsopname te hebben gemaakt of doen maken, rechtstreeks of door middel van een technisch of ander hulpmiddel, zonder de toestemming van die persoon of buiten zijn medeweten, terwijl die persoon ontbloot was of een expliciete seksuele daad stelde, waarbij hij zich in omstandigheden bevond, waarin hij redelijkerwijs mocht verwachten beschut te zijn geweest voor ongewenste blikken, met de omstandigheid dat de seksuele handelingen werden gepleegd ten nadele van een minderjarige die geen volle 16 jaar was, met de omstandigheid dat de seksuele handelingen gepleegd werden door een bloedverwant of aanverwant in de rechte opgaande lijn, door een bloedverwant of aanverwant in de zijlijn tot de derde graad of ieder ander persoon die een soortgelijke positie in het gezin, te weten haar vader en moeder (feiten gepleegd op 08.08.2019 en op 01.09.2019); aan de seksuele integriteit te hebben aangetast, zijnde het stellen van een seksuele handeling op een persoon die daar niet in toestemt, al dan niet met behulp van een derde persoon die daar niet in toestemt, dan wel het laten stellen van een seksuele handeling door een persoon die daar niet in toestemt, met name op [D.G.] (geboren te Borgerhout op 03.11.2007) met de omstandigheid dat de seksuele handelingen werden gepleegd ten nadele van een minderjarige die geen volle 16 jaar was, met de omstandigheid dat de seksuele handelingen gepleegd werden door een bloedverwant of aanverwant in de rechte opgaande lijn, door een bloedverwant of aanverwant in de zijlijn tot de derde graad of ieder ander persoon die een soortgelijke positie in het gezin, te weten haar vader (feit gepleegd op 02.08.2019) en aan met welk middel ook, beelden van seksueel misbruik van een minderjarige als bedoeld in artikel 417/43 van het Strafwetboek, te hebben tentoongesteld, aangeboden, verkocht, verhuurd, uitgezonden, geleverd, verspreid, ter beschikking te hebben gesteld, te hebben overhandigd, vervaardigd of ingevoerd, te weten video's en foto's van een minderjarig meisje wiens geslachtsdeel in close-up wordt afgebeeld, naakt is en zichzelf aan het masturberen is (feiten gepleegd op 02.08.2019, 08.08.2019 en 01.09.2019).

U werd meermaals veroordeeld voor ernstige feiten waaronder diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels, inbreuk op de drugswetgeving, oplichting. U heeft heden 1 opsluitingstitel in uitvoering voor feiten van aantasting van de seksuele integriteit, het maken van beeldmateriaal van seksueel misbruik en verkrachting. Het slachtoffer was uw dochter, die op dat ogenblik 11 jaar oud was. Uw stafeinde is voorzien op 10.06.2030.

Op maandag 21.10.2019 ging uw toen elfjarige dochter, [D.], samen met haar tante naar de politie om aangifte te doen van verkrachting door u, haar vader. [D.] en haar tante werden op 21 respectievelijk 22.10.2019 (audiovisueel) verhoord.

Uw dochter verklaarde dat ze van u een "medicament" diende in te nemen. Tien minuten later voelde zij zich zwak en misselijk, zakte zij door haar benen en rustte even op bed en ging naar het toilet. U kwam het toilet binnen, greep haar langs achter vast en legde een hand op haar mond. U wilde haar broek uittrekken. Zij probeerde zich te verweren doch dat was niet gelukt. U trok haar aan de rechterarm naar haar slaapkamer, duwde haar op bed en trok haar broek en onderbroek naar beneden. U dwong haar uw penis aan te raken.

[D.] moest u likken, pijpen en aftrekken. Ook stak u een make-up borsteltje in haar vagina en moest zij zichzelf aanraken. U had twee vingers in haar vagina gestoken, had haar gebeft en was in haar mond klaargekomen waarbij zij uw sperma (wit sap dat zout proefde) moest inslikken. Na het klaarkomen, ging u naar het salon. [D.] kleepte zich aan, moest huilen en vertelde u dat ze naar de winkel moest om pampers te kopen, daarna belde ze haar moeder die zei dat ze naar haar tante moest gaan. Ze legde zeer geloofwaardige verklaringen af.

Ze werd voor verder onderzoek naar het ziekenhuis gebracht. Een bloed- en urinestaal werd afgenomen en later een haarstaal. Het navolgend toxicologisch onderzoek bij de elfjarige [D.] bevestigde onder meer dat ze onder invloed was van een toxische dosis MDMA. De haaranalyse toonde aan dat zij tot oktober 2019 chronisch gebruiker was van cocaïne en MDMA en daarna occasioneel. Er werden tevens DNA stalen afgenomen in het kader van de Seksuele Agressie Set op het lichaam van uw dochter. Er werd op meerdere wissers menselijk spermavloeistof aangetroffen dat met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid van u afkomstig was. Het DNA-onderzoek wees verder uit dat er spermasporen aangetroffen waren op het dekbedovertrek en op kledingstukken gedragen door uw dochter eveneens met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid afkomstig waren van u.

U werd aangehouden en ontkende alle feiten. [D.] zou het verzonnen hebben omdat u te streng was. Over het toxicologisch onderzoek verklaarde u dat u zich daarbij slecht voelde en dat u niet wist dat [D.] zich met drugs bezighield. De rechter hechtte totaal geen geloof aan het verweer dat [D.] de toxische overdosis op 21.10.2019 vrijwillige inname en frequent harddrugs gebruikte met vrienden.

Voor het Hof staat bovendien vast dat de spermavloeistof aanwezig in met name de mond en de vagina van uw dochter alleen afkomstig kon zijn van een seksuele penetratie van uw dochter door u met uw penis en/of uw vinger met daarop voldoende grote hoeveelheid ejaculatie.

Bij de uitlezing van het gsm-toestel van uw dochter werd een masturbatie- en een seksfilm, gemaakt door u, teruggevonden en ook verschillende linken naar pornografisch materiaal. Er bevonden zich 66 pornografische afbeeldingen/thumbnails in het cachegeheugen van het gsm-toestel, met titels die verwijzen naar incestueuze porno. U werd in het gsm-toestel weergegeven als 'papa' of nog 'slechtste vader in de wereld'.

Op de gsm-toestellen van u en/of uw partner [K.B.G.] stonden foto's van een slapende [D.] met close-ups (van een hand) tussen de benen. Op een andere foto wordt de buik van [D.] getoond. Op haar buik waren met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid restanten van sperma te zien. Op één foto blijkt dat de hand niet van de persoon was die de foto's maakte. Ook werden er zes video's teruggevonden waarbij uw dochter gefilmd werd vanuit een verdoken plek in de badkamer. Zij werd naakt gefilmd en ook terwijl zij zich masturbeerde.

Aan te stippen is dat u op 21.10.2019, voordat u overging tot het plegen van brutale feiten van verkrachting en aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op uw dochter, meermaals pornografische clips zocht en bekeek. Het onderwerp van meerdere van deze clips had onmiskenbaar een incestueus karakter (vrij vertaald: 'homemade incest ouders dochter orgasme'; 'vader masturbeert de poes van tienerdochter'; 'vader neukt zijn dronken stiefdochter'). Bij de uitlezing van uw gsm werden trouwens vanaf het jaar 2017 talrijke zoektermen/opzoeken aangetroffen die onmiskenbaar wijzen op een uitgesproken sterke interesse in incestueuze seks tussen vader en dochter.

Bij de uitlezen door de politiediensten van het gsm toestel van uw partner [B.G.K.] kwam naar voor dat er s 'nachts foto's werden gemaakt van uw dochter in haar slaapkamer. Bovendien bleek uw partner haar gsm toestel op specifieke verdoken locaties in de badkamer te plaatsen teneinde jullie dochter in het geniep te kunnen filmen. Uit het geheel blijkt dat de litigieuze foto's en filmpjes zo niet samen door u en uw partner, dan minstens in nauw overleg tussen jullie werden gemaakt. De litigieuze foto's en filmpjes sloten hoe dan ook aan bij de uitgesproken seksuele interesse in uw hoofdte voor uw dochter, ten tijde van het maken van de foto's en filmpjes. Uw partner handelde bij het maken van de foto's en filmpjes overeenkomstig uw instructies.

Uw partner probeerde u in bescherming te nemen. Jullie hadden als ouders een enorme invloed op jullie dochter. In de loop van het vooronderzoek trok [D.] haar initiële verklaringen in en nam u in bescherming. Ze beweerde dat ze goed was in fantaseren en stelde het beschrijven van de smaak van sperma gewoon gegokt te hebben. Zelfs een expliciet contactverbod met uw dochter, weerhield er u tijdens uw voorwaardelijke invrijheidstelling niet van om uw dochter alleen aan te treffen, buiten de toelating van de jeugdrechtbank om (PVAN42.LB040476/2021 van 10.04.2021). Het staat vast dat uw dochter angst voor u had, in het bijzonder als ze ging slapen. Op 08.09.2019 om 00.50 uur schreef zij volgende berichten "ik zou niet bang moeten zijn

om te gaan slapen" en "ik zou niet bang mogen zijn van mijn eigen vader". U maakte op schromelijke wijze misbruik van uw gezagspositie als vader van [D.G.].

De feiten zijn bijzonder ernstig. U verkrachtte en randde uw elfjarige dochter aan, misbruik makend van uw gezag als vader van het slachtoffer. U ging daarbij ook brutaal te werk.

Er bestaat geen twijfel over dat de door u gestelde seksuele handelingen uw dochter in verwarring hebben gebracht. U streefde enkel de bevrediging van uw eigen perverse fantasieën na en had op geen enkel moment oog voor het traumatische impact van de door u gestelde daden. U pleegde de feiten ook op een locatie waar uw dochter zich had moeten kunnen veilig voelen, hetgeen het trauma alleen maar vergroot.

Daarnaast was u samen met uw partner [B.G.K.] ook betrokken bij feiten van voyeurisme en het vervaardigen van kinderpornografisch materiaal ten nadele van jullie dochter. De GSM van uw partner werd op specifieke verdoken locaties in de badkamer geplaatst om zo jullie dochter in het geniep te kunnen filmen.

Dergelijk wangedrag duidt niet alleen op een vervaagd seksueel normbesef, maar ook op een fundamenteel gebrek aan respect voor de seksuele, fysieke en psychische integriteit van uw slachtoffer. De feiten zijn verwerpelijk.

Het hoeft weinig betoog dat feiten als de onderhavige enorme gevoelens van afschuw en verontwaardiging oproepen in de samenleving. Het lijkt zonder meer duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van een volledige afwezigheid van de wil om te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend.

Volgens artikel 83, lid 1, van het "Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie" (VWEU) valt de seksuele uitbuiting van kinderen onder vormen van bijzonder zware criminaliteit met een grensoverschrijdende dimensie waarbij is voorzien in het optreden van de wetgever van de Unie. Punt 1 van de considerans van richtlijn 2011/93 geeft uiting aan die doelstelling en benadrukt dat seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen ernstige schendingen van de grondrechten vormen, in het bijzonder van de rechten van kinderen op de voor hun welzijn noodzakelijke bescherming en zorg, die zijn vastgelegd in het Verdrag van de Verenigde Naties van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind en in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. De ernst van dit soort strafbare feiten volgt ook uit artikel 3 van richtlijn 2011/93 dat in lid 4 bepaalt dat het aangaan van seksuele handelingen met een kind dat nog niet seksueel meerderjarig is, wordt gestraft met een maximumgevangenisstraf van ten minste vijf jaar, terwijl volgens lid 5, sub i, van dat artikel het aangaan van dergelijke handelingen waarbij misbruik wordt gemaakt van een erkende positie van vertrouwen, gezag of invloed ten aanzien van het kind, wordt gestraft met een maximumgevangenisstraf van ten minste acht jaar. Volgens lid 5, sub iii, moet de gevangenisstraf ten minste tien jaar bedragen indien gebruik wordt gemaakt van dwang, geweld of bedreigingen. Volgens artikel 9, sub b en g, van deze richtlijn moeten de omstandigheden dat het strafbare feit werd gepleegd door een gezins- of familielid van het kind, een persoon die met het kind samenwoont of een persoon die misbruik heeft gemaakt van een erkende positie van vertrouwen of gezag alsook de omstandigheid dat het strafbare feit ging gepaard met ernstige geweldpleging of het kind ernstige schade heeft berokkend, als verzwarende omstandigheden worden beschouwd.

Uit het deskundigenverslag d.d. 31.01.2020 van forensisch Psychiater Dr. N. [D.V.] komt naar voor dat u intellectueel op laaggemiddeld begaafd niveau functioneert (IW +/- 90): "Beklaagde lijdt niet aan een geestesstoornis. Wel vertoont beklagde wat betreft zijn persoonlijkheid overwegend aanwijzingen van een cluster B-persoonlijkheid van het gemengde antisociale en narcistische type. De kwaliteit van zijn frustratietolerantie lijkt niet optimaal. Dit verwijst indirect naar een 'stevig' zelfbeeld. De psychiatrische bevindingen geven luidens de gerechtsdeskundige niet meteen richting aan behandelingsvoorstellen; beklagde ervaart geen problemen, waardoor er ook geen hulpvraag bestaat en therapie weinig zinvol wordt, wegens 'eenrichtingsverkeer'. U ontkende de feiten en ziet de ernst van de feiten niet in. Uit het vonnis van de SURB Antwerpen tot afwijzing van een E.T. d.d. 15.12.2023 blijkt dat u de feiten nog steeds ontkent en dat u aangaf ze altijd te zullen blijven ontkennen.

Het Hof van Beroep veroordeelde u op 30.03.2023 tot een gevangenisstraf van 10 jaar en stelde u ter beschikking tot de Strafvuiveringsrechtbank voor de duur van 10 jaar. Terbeschikkingstelling is een bijkomende straf die opgelegd wordt aan personen die strafbare feiten hebben gepleegd die zo ernstig zijn, dat de samenleving zich ook na het verstrijken van de gevangenisstraf tegen deze personen moet kunnen beschermen.

Het was bovendien niet de eerste keer dat u in aanraking kwam met het gerecht.

U werd op 04.10.2005 veroordeeld omwille van zware diefstallen die u in bende pleegde in 2004 en 2005.

Naar aanleiding van een reeks gewelddadige inbraken die alom op het Belgische grondgebied werd gepleegd in voornamelijk warenhuizen en benzinestations waarbij een specifieke modus operandi werd gebruikt namelijk het openbreken van het dak of een muur, kwamen in diverse gerechtelijke arrondissementen opsporings- en gerechtelijke onderzoeken tot stand.

Op 09.08.2004 werd u samen met 5 mededaders aangehouden nadat in jullie woning en voertuigen een huiszoeking werd uitgevoerd. Bij u en een mededader werd zwaar inbrekersmateriaal aangetroffen. Nadat u in de loop van januari 2005 in voorlopige vrijheid werd gesteld, raakte u opnieuw betrokken bij strafbare feiten. In de nacht van 01 op 02.04.2005 werd u samen met 7 mededaders op heterdaad betrapt bij een inbraak in een handelszaak gelegen op een industrieterrein.

De feiten werden bewezen verklaard. U en uw kompanen hebben zich onmiskenbaar verenigd in bende. Daarenboven vertoonde de vereniging een zekere organisatie. Met bijzonder veel geweld werd binnengedrongen in gebouwen en dit nadat een toegangsweg werd gezocht via het openknippen van omheiningen. Vervolgens werd een gat gemaakt in een zijmuur of het dak en werden de alarminstallaties vernield. Het bijzonder gebruikte geweld blijkt ook uit het achtergelaten materiaal, namelijk breekijzers, koevoeten, kliefhamers, beitels en kloofbijlen waarvan gelijkaardige exemplaren ook bij huiszoekingen werd aangetroffen.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen d.d. 04.10.2005 waarin deze feiten bestraft werden, blijkt: "De gepleegde misdrijven wijzen op een totaal gebrek aan respect voor andermans goed. Het gebruikte geweld door beklaagden wijst op een bijzondere normvervaging waardoor de veiligheid en het veiligheidsgevoel van de burger ernstig werd bedreigd. Beklaagden maakten bovendien misbruik van de gastvrijheid die hen werd geboden".

Nog geen 2 jaar later, op 14.02.2007, pleegde u feiten van oplichting en valsheid in geschriften. U werd samen met mededaders vervolgd voor jullie deelname aan een opgezette fraudeconstructie waarbij de AXA Bank op een eenvoudige manier werd opgelicht bij het aangaan van een lening met het oog op de aanschaf van een voertuig.

Aan de hand van vervalste loonfiches van bepaalde banken werden kredieten aangevraagd door aangezochte personen, die daarvoor een kleine vergoeding kregen. De aangezochte ontlener maakte gebruik van valse loonfiches en fictieve aankoopfacturen of bestelorders voor de aankoop van een wagen. De loonfiches en de facturen vertoonden veelal dezelfde lay-out of hetzelfde handschrift, hoewel ze van verschillende bedrijven afkomstig zouden zijn. De organisatoren van de fraude gingen daarbij bewust op zoek naar financieel kwetsbare personen, die omwille van hun financieel slechte toestand geen lening konden krijgen en daarvoor aan de organisatoren een vergoeding moeten geven. U beweerde in uw verklaring een lening te hebben willen afsluiten en dat u hierbij de hulp kreeg van een medebeklaagde die u kende. U stelde verder met het geld wat meubels gekocht te hebben en stelde een gedeelte van het geleende bedrag aan uw medebeklaagde te hebben afgegeven. U herkende ook een andere medebeklaagde als de kantoordirecteur die de lening toekende. De lening die werd afgesloten betrof de aankoop van een wagen. U gaf toe bij de feiten betrokken te zijn.

De feiten zijn ernstig. U verleende uw medewerking aan de praktijken van de eerste 4 oorspronkelijke beklaagden waarvan u mogelijk niet de juiste draagwijdte kon inschatten, doch waarvan u zeer goed het illegale karakter kende of moest kennen. De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u voor deze feiten op 21.03.2013 tot een gevangenisstraf van 1 jaar.

Tijdens een eerdere detentie werd u op 13.07.2007 aangetroffen met 2,8 gram heroïne. De feiten zijn ernstig. U draagt bij tot het drugsgebruik van anderen, zonder rekening te houden met de gevolgen van de volksgezondheid in het algemeen en de gezondheid van de drugsgebruiker in het bijzonder. Dat u deze feiten pleegde terwijl u in detentie zat, is bijzonder laakbaar. Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u hiervoor op 30.10.2014 tot een gevangenisstraf van 6 maanden.

U hebt duidelijk geen lessen getrokken uit deze eerdere veroordelingen. U lijkt niet vatbaar voor tussenkomsten van justitie. U bent niet geneigd zich te conformeren aan de maatschappelijke norm dat u zich aan de wet moet houden en u hebt een onbetrouwbaar karakter.

Bovendien blijkt uit uw strafregister dat u zich weinig tot niets aantrekt van de geldende (verkeers)reglementeringen en rechterlijke uitspraken. U heeft minstens 14 veroordelingen voor verkeerszaken opgelopen (op 19.10.1999, 03.12.1999, 10.02.2000, 16.03.2000, 30.05.2000, 13.09.2001, 27.10.2004, 14.02.2005, 01.03.2005, 26.07.2005, 19.02.2007, 03.10.2007, 18.12.2007 en op 28.03.2012).

Dergelijke hardleerse houding kan onmogelijk worden aanvaard aangezien u daardoor niet alleen uzelf, maar ook andere weggebruikers in gevaar brengt. U werd immers veelvuldig door de Politierechtbank veroordeeld tot geldboetes, rijverboden en het afleggen van examens ten gevolge van verkeersinbreuken. De opgelegde geldboetes hadden blijkbaar geen nuttig effect op uw gedrag in het verkeer en u trok zich ook niets aan van de opgelegde rijverboden. Er werden u daarom uiteindelijk gevangenisstraffen opgelegd teneinde u te doen in zien dat het rijden tijdens verval niet kan worden getolereerd, met het oog op de verkeersveiligheid.

Uw gedrag vormt een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. De ernst van de feiten, de omstandigheden waaronder zij zijn gepleegd en de langdurige periode waarin zij zijn gepleegd, uw uitgesproken asociale persoonlijkheid, uw laakbaar karakter, uw immorele ingesteldheid, uw totaal gebrek aan normbesef en aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen, in het bijzonder uw dochter, zijn een geheel van elementen die aantonen dat u door uw persoonlijk gedrag, een ernstig gevaar vertegenwoordigt voor de openbare orde. Er zijn ernstige redenen van openbare orde die de beëindiging van uw recht op verblijf niet enkel rechtvaardigen maar ook noodzakelijk maken.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 13.02.2024 werd u in de Centrale gevangenis van Leuven door een terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het gegeven dat uw recht op verblijf in België mogelijks beëindigd zou worden. Er werd u toegelicht dat indien uw verblijfsrecht zou worden beëindigd, er later ook een verwijderingsmaatregel met inreisverbod jegens u genomen kon worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden aan te voeren.

Op 19.02.2024 vroeg uw raadsman om de termijn met 15 dagen te verlengen. U kreeg uitstel om de ingevulde vragenlijst en bijkomende stavingstukken ten laatste over te maken op 15.03.2024.

Op 04.03.2024 mailde uw dochter [M.T.] de (getypte) antwoorden op de vragenlijst. Hieruit blijkt dat u Nederlands, Engels, Russisch, Pools, Albanees en Duits zou spreken; dat u sinds 1997 in België verblijft; dat u uw reisdocumenten bent kwijtgeraakt; dat u geen ziekte hebt die u belemmert om te reizen of naar uw land van herkomst terug te keren; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was op het adres [...]; dat u geen duurzame relatie hebt in België; dat u familie hebt in België namelijk uw dochter [M.T.] (...); dat u minderjarige kinderen hebt in België, namelijk uw dochter [D.G.] en zoon [K.G.]; dat u niet getrouwd bent en geen duurzame relatie hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat uw moeder en broer in Kosovo verblijven (...); dat u geen minderjarige kinderen in uw land van herkomst of in een ander land dan België hebt; dat u een opleiding als kelner gevolgd hebt via de VDAB; dat u een heftruckrijbewijs hebt via Katoen Natie; dat u gewerkt hebt in België: via Konvert Interim bij Katoen Natie Antwerpen (zie arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid d.d. 24.03.2021); dat u niet gewerkt hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u in Duitsland veroordeeld bent geweest tot een geldboete. Op de vraag of er redenen zijn waarom u niet terug kan keren naar Kosovo, wordt geantwoord: "Omdat ik nog geen kans heb gehad om voor mijn kinderen te zorgen en onze band meer wil versterken en ze wil zien opgroeien. Mijn jongste zoon heeft autisme en dus meer zorg en liefde nodig. Ook door economische situatie in het land Kosovo is zeer slecht waardoor ik veel minder zal verdienen en daardoor niet goed zou kunnen leven. Zelf heb ik niks in Kosovo buiten mijn moeder en broer die in een klein huisje wonen en daardoor geen plaats hebben voor mij."

Samen met de antwoorden op de vragen uit het hoorrecht, werd een screenshot van een "Arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid d.d. 24.03.2021" gemaaild.

Op 05.03.2024 stuurde uw oudste dochter [M.L.] ([T.]) nog een mail met het verzoek om u uw verblijfsvergunning in België te laten behouden.

Op 05.02.2002 trad u te Dervar (Servië en Montenegro) in het huwelijk met mevrouw [L.M.] tevens gekend onder de naam [R.M.]; geboren op [...] te [...], Tsjecho-Slowakije, Belgische nationaliteit sinds 24.08.2022). Op 12.06.2006 zijn jullie uit de echt gescheiden, overgeschreven in de registers te Brussel op 28.07.2006.

Uit jullie relatie is een dochter geboren: [T.M.] (geboren te Antwerpen op [...], van Tsjechische nationaliteit, EU+ kaart geldig tot 23.06.2027).

[T.M.] stuurde een mail waarin ze verzocht om u uw verblijfsvergunning in België te laten behouden. Zij verklaarde lange tijd weinig tot geen contact met u te hebben gehad en vastbesloten te zijn om haar relatie met u te herstellen en u beter te leren kennen. Ze schrijft dat de frequente bezoeken die ze u in de gevangenis bracht haar diep geraakt hebben en haar overtuigd hebben van uw onschuld alsook van uw

vastberadenheid om uw leven weer op te bouwen. Ze stelt een diepe verbondenheid met u te voelen en sterk in uw oprechtheid en goede bedoelingen te geloven. Ze schrijft ervan overtuigd te zijn dat u een waardevolle bijdrage kan leveren aan de Belgische samenleving en dat uw aanwezigheid hier van grote betekenis is, niet alleen voor haar als uw dochter, maar ook voor de gemeenschap. Uw dochter stelde dat zij bereid is om alle nodige stappen te ondernemen en samen te werken met de autoriteiten om het juiste pad voor u te bewandelen.

Opdat een relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) (EHRM 13 februari 2001, nr. 47160/99, Ezzouhdi v. Frankrijk, par. 34). Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat er sprake is van een bijzondere vorm van afhankelijkheid tussen u en uw meerderjarige dochter. Meer nog, ze geeft zelf aan dat zij lange tijd weinig tot geen contact met u heeft gehad. Dat zij nu vastbesloten is u beter te leren kennen en jullie relatie te herstellen doet hier niets aan af. Het gegeven dat uw dochter u komt bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet evenmin getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Uit het "Vonnis tot afwijzing van een elektronisch toezicht" uitgesproken door de SURB op 15.12.2023 blijkt dat u in het kader van uw woonstreclassering voorstelde om bij uw oudste dochter te gaan wonen. De SURB had er toen nog geen zicht op of u daar welkom zou zijn en of dit een geschikt opvangmilieu zou zijn. Dat u mogelijks bij uw dochter zou kunnen wonen wanneer u een strafuitvoeringsmodaliteit toegekend zou worden, volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid aan te tonen. Uw dochter kan ook wanneer u niet langer in België bent, het contact met u herstellen/onderhouden middels (korte) bezoeken daar waar u zich zal vestigen en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kan zij u blijven steunen, bijvoorbeeld door emotionele en financiële steun te bieden bij uw herintegratie in Kosovo. Een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden tussen u en uw meerderjarige dochter werd niet aangetoond. Dat contact onderhouden/herstellen met uw oudste dochter moeilijker zal zijn wanneer u niet langer in België kan verblijven, is een gevolg van uw eigen misdadig gedrag.

U had in het verleden een relatie met [B.G.K.] (geboren op [...] te [...], Polen, van Poolse nationaliteit EU kaart geldig tot 16.02.2029). Deze relatie is inmiddels beëindigd, zowel u als mevrouw gaven immers in het formulier hoorrecht aan momenteel geen duurzame relatie of huwelijk meer te hebben in België.

[B.G.K.] heeft 2 kinderen: [G.D.] (geboren op [...] te Antwerpen, van Poolse nationaliteit, EU-kaart geldig tot 18.03.2027) en [G.K.W.] (geboren op [...] te Edegem, van Poolse nationaliteit, bewijs Inschrijving kind geldig tot 12.05.2025). Enkel van 21.05.2017 tot 17.07.2019 stond u volgens de registers officieel op hetzelfde adres als [B.G.K.] en beide kinderen ingeschreven. Bij [G.K.W.] werd de diagnose autismespectrumstoornis vastgesteld.

[B.G.K.] werd op 16.03.2023 tot een gevangenisstraf van 5 jaar veroordeeld door het Hof van Beroep te Antwerpen voor haar aandeel in de feiten die gepleegd werden op haar dochter [G.D.]. Sinds 31.03.2023 verblijft zij in de gevangenis. Haar recht op verblijf zal net als het uwe onderzocht worden met het oog op een mogelijke beëindiging ervan. Mevrouw werd reeds gesproken door een terugkeerbegeleider en diende naar aanleiding van het onderzoek naar een mogelijke beëindiging van haar verblijfsrecht een aantal documenten in. Zo legde zij o.a. de vertaling van een Kosovaarse echtscheidingsakte voor waaruit naar voor komt dat zij van 19.10.2009 tot 27.06.2022 gehuwd was met [B.A.S.]. Dit buitenlandse huwelijk werd nooit erkend in België. Hoewel de echtscheidingsakte vermeldt dat er uit dit huwelijk geen kinderen geboren werden, verklaarde mevrouw [B.G.K.] aan de terugkeerbegeleider dat [B.A.S.] de vader van haar beide kinderen is en niet u. Uit het administratief dossier van [B.A.S.] blijkt dat hij nooit recht op verblijf verkregen heeft in België ondanks zijn pogingen daartoe. Wat er ook van zij, uit de bevolkingsregisters blijkt dat u beide kinderen telkens kort na hun geboorte erkend heeft.

U verklaarde in uw hoorrecht dat u nog niet de kans gekregen hebt om voor uw kinderen te zorgen, dat u jullie band meer wil versterken en dat u hen wil zien opgroeien. U verklaarde dat uw jongste zoon autisme heeft en dus meer zorg en liefde nodig heeft.

Beide kinderen bezochten u reeds in de gevangenis. Op het moment van de redactie van onderhavige beslissing dateert het laatste bezoek van uw dochter van 11.04.2023, uw zoon bezocht u voor het laatst op 19.02.2023. Zijnde dus meer dan een jaar geleden. Het is de DVZ onbekend of u al dan niet ontzet bent (dan wel zal worden) uit het ouderlijk gezag ten gevolge van de door u gepleegde feiten alsook of er op heden al dan niet sprake is van een contactverbod. Bij elke beslissing die genomen wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken dient rekening gehouden te worden met het hoger belang van het kind, welnu er is niet aangetoond dat onderhavige beslissing ingaat tegen het hoger belang van uw kinderen. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat uw kinderen moeilijkheden zouden ondervinden om verder in België te verblijven

zonder uw aanwezigheid. Het is -mede gezien de feiten waarvoor u veroordeeld werd- niet onredelijk de vraag te stellen of de relatie met uw minderjarige kinderen heden nog steeds voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren.

Zoals supra uitgebreid uiteengezet, werden de uitermate ernstige feiten die leidden tot uw meest recente veroordeling gepleegd op uw dochter [G.D.]. U kan onmogelijk ontkennen dat de feiten die u jegens haar pleegde bijzonder ernstig zijn en dat u door uw handelen haar integriteit bijzonder zwaar heeft aangetast en haar belangen zeer ernstig geschaad heeft. In haar gsm verwees zij zelf naar u als o.a. 'slechtste vader in de wereld'. Op 08.09.2019 om 00.50 uur schreef zij de berichten "ik zou niet bang moeten zijn om te gaan slapen" en "ik zou niet bang mogen zijn van mijn eigen vader". In de loop van het vooronderzoek trok [D.] haar initiële verklaringen in en nam zij u in bescherming. Het Hof oordeelde echter dat zij daarbij onmiskenbaar gedreven werd door misplaatste gevoelens van loyaliteit en een volkomen ongegrond schuldgevoel opzichtsens u. U verblijft immers mede ten gevolge van haar verklaringen in detentie. Verder stond ze ook onder druk van haar moeder.

[G.D.] verblijft momenteel noodgedwongen bij een pleeggezin (perspectiefzoekende pleegplaatsing). Zij heeft duidelijk schade geleden ten gevolge van de door u gepleegde feiten.

[G.K.W.] wordt sinds 04.04.2023 7/7 opgevangen door het Multifunctioneel Centrum (MFC) van de vzw Koninklijk Orthopedagogisch Centrum Antwerpen (KOCA), een centrum dat kinderen ondersteunt die vanuit hun kwetsbaarheid nood hebben aan speciaal onderwijs en extra ondersteuning. Voor die datum liep hij school bij KOCA maar verbleef hij bij zijn moeder, uw ex-partner, die sinds 31.03.2023 in detentie zit.

U toont niet aan of en hoe u heden invulling geeft aan het gezinsleven met hen, hoe u contact met hen onderhoudt nu zij u reeds meer dan een jaar niet meer bezochten in de gevangenis waar u ononderbroken verblijft sinds 04.04.2021, of er een bezoeksregeling is, of u hun schoolresultaten opvolgt, of u bijdraagt aan hun onderhoud of u deelt in de beslissingen over opvoeding, etc. Er liggen geen sluitende bewijzen voor die aantonen dat er nog steeds een hechte band bestaat tussen u en de kinderen. Evenmin biedt u een verklaring voor het ontbreken van bewijzen die dergelijke band aantonen.

U zat van 17.12.2019 tot 06.10.2020 in voorhechtenis, zit sinds 04.04.2021 ononderbroken in de gevangenis en uw strafeinde is volgens uw huidige detentiefiche voorzien voor 10.06.2030, na de afloop van de hoofdstraf van 10 jaar wordt u bovendien voor een periode van 10 jaar ter beschikking gesteld van de Strafvuivvoeringsrechtbank. Wanneer u aan Justitie voldaan heeft, zullen beide kinderen hoe dan ook gewend zijn aan uw afwezigheid thuis, aan het ontbreken van een normaal gezinsleven met u en aan de kortstondige contacten in een gecontroleerde setting met u, waardoor uw vertrek uit België niet dezelfde ontwrichtende impact op hun leven zal hebben als de uitwijzing van een ouder die effectief samenwoont met zijn kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft. Uit niks blijkt dat dergelijk contact niet mogelijk zou zijn. Uw dochter die heden 16 jaar is, zal mogelijks reeds meerderjarig zijn wanneer u vrijgesteld wordt. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat -indien zij dat zouden wensen- het voor deze kinderen onmogelijk zou zijn om contact met u te onderhouden via de moderne communicatiemiddelen dan wel via (korte) bezoeken aan u wanneer u niet langer in België verblijft. Mogelijks kan een familielid hen - indien nodig- begeleiden.

Hoe dan ook, hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waar-mee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en gezinsbelangen die u kan doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw recht op verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U verklaarde in het formulier hoorrecht in 1997 in België aangekomen te zijn. Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 02.02.1998 asiel hebt aangevraagd en daarbij verklaarde dat u in België aangekomen was op 01.02.1998. Deze asielaanvraag werd negatief afgesloten en op 14.01.2002 werd u vanuit de gevangenis gerepatriëerd naar Kosovo. Het is niet geweten wanneer u (zonder over de nodige papieren te beschikken) terugkwam naar België, maar op 10.12.2002 diende u een aanvraag 9bis in. Naar aanleiding van een aanvraag in kader van gezinshereniging met uw toenmalige partner d.d. 17.05.2004 verkreeg u uiteindelijk verblijfsrecht.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze mogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatie-middelen en indien zij dat wensen zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen opzoeken.

Uit Dolsis blijkt dat u slechts sporadisch gewerkt hebt in België (in december 2007, op 30.04.2008 en 05.05.2008 en tussen 01.10.2008 en 02.01.2009, 1 dag in 2010, van 16.08.2012 tot 27.08.2012, enkele dagen in mei en juni 2018, op 08.12.2020, 09.12.2020 en 14.12.2020, 4 dagen in januari 2021, 4 dagen in februari 2021 en 14 dagen in maart 2021). Van een sterke economische binding met België is geen sprake. Het gegeven dat u gewerkt hebt, is niet van dien aard om onderhavige maatregel te milderen. De opleidingen en de werkervaring die u in België hebt opgedaan zullen alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job in Kosovo. Er liggen geen stukken voor dat u in Kosovo of elders geen job zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te voorzien.

Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar Kosovo aanpassingen van u zal vergen. Zelf indien de integratie- door het verblijf in België- in Kosovo wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55). U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U stelde er nog familieleden te hebben waaronder uw moeder en broer. Ook al verklaarde u dat ze in een klein huisje wonen en geen plaats voor u zouden hebben, kunnen zij u misschien tijdelijk opvangen, of andere familieleden en vrienden aanspreken die u tijdelijk zouden kunnen opvangen tot u weer een eigen bestaan opgebouwd hebt. Bovendien kan uw familie in België u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Kosovaarse samenleving, eventueel door financiële steun.

U stelde dat door de economische situatie in Kosovo zeer slecht is waardoor u minder zal verdienen en waardoor u niet goed zou kunnen leven. Voor zover de leefomstandigheden in Kosovo minder gunstig zouden zijn, dan in België kan opgemerkt worden dat u daarin niet verschilt van vele van uw landgenoten aan wie evenmin om die reden verblijf toegestaan wordt.

Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of die van uw gezinsleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werp verzoeker een schending op van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, het hoorrecht en van de artikelen 44bis, §2 en 45, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij betoogt als volgt:

“7.1.

Dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt gesteld dat deze krachtens artikel 44bis, §2 Vw. een einde maakt aan het verblijf van verzoeker.

Dat in de bestreden beslissing na een lange bespreking van de feiten waarvoor verzoeker in het verleden strafrechtelijk werd veroordeeld het volgende wordt gesteld.

“Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.”

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of die van uw gezinsleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

Dat wat betreft de privébelangen eerder in de beslissing uitdrukkelijk wordt gesteld dat “het niet wordt betwist dat beëindigen van uw recht op verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België”.

Dat in realiteit natuurlijk, niettegenstaande zijn recht op verblijf zou worden afgenomen, verzoeker nog lang op Belgische grondgebied – weliswaar in de gevangenis – zal verblijven.

Dat immers de mogelijkheden voor verzoeker in het kader van strafuitvoering door wijziging van zijn verblijfsrechtelijke statuuternstig worden gewijzigd. Dat hem in toepassing van de Wet van 17 mei 2006 op de externe rechtspositie van de veroordeelde het enkel nog mogelijk is om nog een voorlopige invrijheidstelling te genieten met oog op verwijdering van het grondgebied.

Dat er in die zin geen enkele reële mogelijkheid meer is om naar een ware rehabilitatie toe te werken.

Dat er in de motieven van de beslissing vermeld wordt dat de kinderen niet de biologische kinderen zouden zijn van verzoeker. Zo staat te lezen in de bestreden beslissing pagina 8:

“[B.G.K.] werd op 16.03.2023 tot een gevangenisstraf van 5 jaar veroordeeld door het Hof van Beroep te Antwerpen voor haar aandeel in de feiten die gepleegd werden op haar dochter [G.D.]. Sinds 31.03.2023 verblijft zij in de gevangenis. Haar recht op verblijf zal net als het uwe onderzocht worden met het oog op een mogelijke beëindiging ervan. Mevrouw werd reeds gesproken door een terugkeerbegeleider en diende naar aanleiding van het onderzoek naar een mogelijke beëindiging van haar verblijfsrecht een aantal documenten in. Zo legde zij o. a. de vertaling van een Kosovaarse echtscheidingsakte voor waaruit naar voor komt dat zij van 19.10.2009 tot 27.06.2022 gehuwd was met [B.A.S.]. Dit buitenlandse huwelijk werd nooit erkend in België. Hoewel de echtscheidingsakte vermeldt dat er uit dit huwelijk geen kinderen geboren werden, verklaarde mevrouw [B.G.K.] aan de terugkeerbegeleider dat [B.A.S.] de vader van haar beide kinderen is en niet u.

Uit het administratief dossier van [B.A.S.] blijkt dat hij nooit recht op verblijf verkregen heeft in België ondanks zijn pogingen daartoe. Wat er ook van zij, uit de bevolkingsregisters blijkt dat u belde kinderen telkens kort na hun geboorte erkend heeft.”

Dat verzoeker nooit met deze informatie werd geconfronteerd en niet van op de hoogte was.

7.2.

Terwijl artikel 42bis, § 2 stelt dat “De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.”

Terwijl artikel 45§2, derde lid stelt dat “Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.”

Dat het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid verplicht om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

Terwijl de materiële motiveringsplicht inhoudt dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijke bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de “annulatierechter” niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. (Rvs 25 november 2014, nr. 229.301, RvS 25 oktober 2010, nr. 208.384, rvs 8 september 2008, nr 186.088, RvS 14 juli 2008, nr. 185.388,...).

Terwijl het hoorrecht als beginsel van behoorlijk bestuur inhoudt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen (RvS 23 mei 2001, nr. 95.805; RvS 22 oktober 2001, nr. 100.007; RvS 18 mei 2006, nr. 158.985; RvS 15 februari 2007, nr. 167.887).

Het hoorrecht is een algemeen rechtsbeginsel dat gerespecteerd moet worden, zelfs wanneer dit niet uitdrukkelijk voorzien is bij wet (RvS 15/9/04, nr. 134.963; GwH 30/3/99, nr. 40/99)

Dat de overheid verplicht is vóór het nemen van de beslissing aan de betrokkene mee te delen op welke elementen de administratie haar besluit wil baseren (HvJ 11-12-2014, Boudjlida, C-249/13; HvJ 18-12-2008, Sopropé, C-349/07; HvJ C-32/95, Commissie/Lisrestal; en Mediocurso/Commissie; RvS nr. 146.472, 23 juni 2005; RvS 126.220, 9 december 2003).

7.3.

Zodat er sprake is van een schending van het de Algemene Beginselen van Behoorlijk Bestuur, met name het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, het materiële motiveringsbeginsel en de (minstens in samenhang) artikelen 45, §2 en 44bis, §4 Vw gelet er redelijkerwijs geen sprake is van een actuele bedreiging van de samenleving. Verweerster maakt immers een volledige abstractie van het feit dat op heden verzoeker in de gevangenis verblijft en weinig tot geen vooruitzichten heeft om zich buiten de gevangensmuren te begeven.

Zodat tevens sprake is van een schending van de materiële motiveringsplicht Algemene Beginselen van Behoorlijk Bestuur, met name het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, het materiële motiverings-beginsel en het hoorrecht gelet op het feit dat verweerster in de bestreden beslissing melding maakt van het feit dat verzoeker niet de vader zou zijn volgens de moeder, doch men verzoeker daar geenszins voorafgaand over inlicht alvorens dienaangaande haar beslissing op deze feiten te gronden.”

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheids-beginsel houdt derhalve in dat verweerder bij het nemen van een beslissing minstens moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.3. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§2 De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen , alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid. [...]”

Deze bepaling moet samen worden gelezen met artikel 45 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De redenen van openbare orde, nationale veiligheid en volksgezondheid bedoeld in de artikelen 43 en 44bis mogen niet worden aangevoerd voor economische doeleinden.

§ 2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen. Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

Om te beoordelen of de burger van de Unie of zijn familielid een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt, kan de minister of zijn gemachtigde, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving of van de verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie, en als hij het onontbeerlijk acht, aan de lidstaat van oorsprong en, eventueel aan andere lidstaten, inlichtingen vragen over de gerechtelijke antecedenten van de betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen [...]”

2.4. Verzoeker is van oordeel dat er geen sprake is van een actuele bedreiging van de samenleving. Volgens hem maakt verweerder *“volledige abstractie”* van het feit dat hij nog lang in de gevangenis zal verblijven en *“weinig tot geen vooruitzichten heeft om zich buiten de gevangensmuren te begeven”*, waarbij hij erop wijst dat het nog enkel mogelijk is om te genieten van voorwaardelijke invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied. Hierdoor kan hij niet naar een *“ware rehabilitatie”* toewerken. De Raad ziet niet in en verzoeker legt niet uit hoe dit alles maakt dat er geen sprake is van een actuele bedreiging van de samenleving. Verzoekers laatste veroordeling in een hele resem van veroordelingen waaruit het persoonlijk gedrag werd afgeleid, betreft een recente veroordeling, ze dateert immers van 30 maart 2023. Bovendien kan het actueel karakter van de bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving reeds voortvloeien uit de aard en de ernst van de gepleegde feiten (HvJ 2 mei 2018, C-331/16 en C-366/16, K.V. en H.F.V.). Dit is ontegensprekelijk het geval, gelet op wat in de bestreden beslissing kan worden gelezen en waar verzoeker nergens concreet op ingaat.

2.5. Verzoeker werpt op dat in de motieven van de bestreden beslissing kan worden gelezen dat de kinderen niet zijn biologische kinderen zouden zijn. Hij verwijt verweerder hem hiervan niet te hebben ingelicht of hiermee te hebben geconfronteerd. Vooreerst staat nergens in de bestreden beslissing te lezen dat G.D. en G.K.W. niet verzoekers biologische kinderen zijn. Verweerder doet niet meer dan de verklaringen weergeven van G.B. dat B.A.S. de vader is van G.D. en G.K.W. en niet verzoeker. Verzoeker gaat eraan voorbij dat verweerder hierna stelt in de bestreden beslissing: *“Wat er ook van zij, uit de bevolkingsregisters blijkt dat u beide kinderen telkens kort na hun geboorte erkend heeft.”* Verweerder is ook nagegaan of het hoger belang van het kind en de banden van verzoeker met G.D. en G.K.W. zich verzetten tegen een beslissing tot beëindiging van het verblijf van verzoeker. Verweerder komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat dit niet het geval is. Verzoeker gaat opnieuw nergens in concreto in op de betrokken overwegingen waardoor ze overeind blijven.

De Raad ziet gelet op het voormelde dan ook niet in wat de grondslag is van verzoekers verwachting dat verweerder, die een beslissing treft over het verblijf van verzoeker, hem zou confronteren met beweringen van G.B. over wie de biologische vader is van haar kinderen.

2.6. Verzoeker toont derhalve niet aan dat de bestreden beslissing strijdig is met de artikelen 44 bis, §2 of 45, §2 van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont hij aan dat ze op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze of met miskennis van het hoorrecht getroffen werd. Verzoekers weergave van de geschonden geachte wetsbepalingen noch zijn theoretische beschouwingen over de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en het hoorrecht kunnen tot een ander oordeel leiden.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend vieren-twintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA